

РЕШЕНИЕ

№ 7182

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6050** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 от АПК.

Образувано по жалба Вх. № 20483/11.06.2021г. по описа на АССГ, на Ж. К. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], Вх. Б, ет.5, срещу Уведомително писмо И.. № 01-6500/2576 от 21.05.2021г. за отказ за финансиране на заявление за подпомагане по „Национална програма по пчеларство за тригодишния период 2020-2022 година“, изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд Земеделие /ДФЗ/, с което е постановен „пълнен отказ за подпомагане на Заявление за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г.

В жалбата, се посочват като основания за отмяна на оспорения административен акт, необоснованост и немотивираност на същия, както и нарушение на приложимия материален закон. Твърди се, че не се констатира нарушение на критерий за допустимост, както и за отказ от финансиране, поради липсата на съставомерност на установените в административното производство факти, за изкуствено създадени условия за подпомагане, за получаване на предимство, в противоречие с целите на програмата. Иска се от съда да отмени оспореното уведомително писмо като незаконосъобразно. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответната страна –Изпълнителният Директор на ДФЗ, чрез процесуален представител юрк. С. Г., в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована-не изпръща представител, не взема становище.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 ал.1 от АПК и от лице, разполагащо с правен интерес, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност акт, поради което е допустима. Разгледана по същество същата е основателна, поради следните фактически и правни констатации и съображения:

По делото не се спори, а се установява и от представените доказателства по административната преписка, че жалбоподателят Ж. К., в качеството си на ФЛ, с УРН: 692050, е депозирал заявление за подпомагане по Национална програма по пчеларство за периода 2020-2022 година, с УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г., прием 2021г., попадаща във финансовата 2021г., по мерки, както следва: Мярка А: „Техническа помощ за пчелари и сдружения на пчелари“, Дейност 1- „Подпомагане на закупуването на техническо оборудване при първичния добив и обработка на пчелни продукти“-Закупуване на шнекова преса за восьчни распечатки и вана за распечатване; Мярка Г: „Мерки за подпомагане на лабораториите за анализ на пчелните продукти-по 1 проба на диастазна активност /количествено/, водно съдържание, редуциращи захари и захароза, свободна киселинност, полен, хидроксиметилфурфурол /Х./, електропроводимост, неразтворими примеси във ДП/ПСМП вода; Мярка Д: Дейност 3: „Закупуване на пчелни майки“- 210 бр. Общата стойност на исканото по заявлението подпомагане по националната програма е в размер на 6781.40 лв.

Установено е по делото, че въз основа на извършена проверка по докладна записка № 05-2-220/262/24.11.2020г. на директор на ОД наДФЗ, за периода на прием на заявления за подпомагане по Национална програма по пчеларство за периода 2020-2022 година 26.10.2020-06.11.2020г., са депозирани по програмата още 6 заявления, които са подадени от жалбоподателя, но където същия действа, не в качеството си на ФЛ, какъвто е по отношение на заявлението, /по което е постановен отказ, предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство/, с УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г., а в качеството си на надлежно упълномощено лице, от страна на едно физическо лице и пет юридически лица, както следва: като пълномощник на: 1/. Л. Ж. К., ЕГН: [ЕГН], УРН: 708622, /за която не се спори, че е майка на жалбоподателя;/ 2/. [фирма], ЕИК7 20622584, УРН: 735737; 3/. [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 735745; 4/. [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 708623; 5/ [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 735744; 6/. [фирма], ЕИК:[ЕИК], УРН: 735758. Установено е и не се спори, че едноличен собственик на капитала и управител на 5-те ЮЛ е Л. Ж. К.. Установен е идентичен брой на пчелните семейства по депозираните 6 заявления- 153 бр. Установено е, че: 1/. Л. Ж. К., притежава пчелин № 8948-0092, [населено място], обл. С.; 2/. [фирма], притежава пчелин № 8645-0359, [населено място], обл. Я. 3/. [фирма], притежава пчелин № 8875-0189, [населено място] воевода, обл. С.; 4/. [фирма], притежава пчелин № 8645-0337, [населено място], обл. Я.; 5/ [фирма], притежава пчелин № 8875-0186, [населено място] воевода, обл. С.; 6/. [фирма], притежава пчелин № 8948-0101, [населено място], обл. С.. От извършени административни проверки, е установено, че Ж. К., притежава пчелин с 420 пчелни семейства, № 8856-0053, [населено място], обл. С.. Пчелин № 8645-0337, [населено място], обл. Я. е прехвърлен от К. на Ж. инв.“ Е. на 21.08.2018г., а пчелин № 8948-0092, [населено място], обл. С.; е продаден на 22.08.2018г. на Л. Ж. К.. В докладната записка се посочва, че депозираните други шест заявления, са идентични

по съдържание с това, подадено от ФЛ Ж. К., с УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г. Констатирана е свързаност между ЮЛ и ФЛ. Направен е извод, че са налице данни за съмнения за изкуствено създаване на условия за получаване на предимство при получаване на помощта, при приема на заявления по програмата. Въз основа на тези данни по докладна записка № 05-2-220/262#2 /03.12.2020 на Директор ОД на ДФЗ, е извършена проверка от Дирекция „Противодействие на измамите“, изискани са обяснения от г-н К., който с писмо вх. № 05-2-220/262#1/03.12.2020г. посочва и представя доказателства, за придобиването на парцелите, пчелините, както и създаването на фирми, /ЮЛ/, което обосновава с необходимостта от поддържането на конкурентни цени на пазара и по-успешно участие в програмите на ДФЗ. Представени са договори за наем на недвижими имоти към Л. К. и описаните по-горе ЮЛ; документи за собственост, ветеринарномедицински свидетелства за предвижване/транспортване на животни/пчели/; ветеринарномедицински дневници на пчелините.

Въз основа на представените доказателства, данни и анализ, с Докладна записка Вх. № 05-2-220/262#3/21.01.2021г. до Изп. Директор на ДФЗ, от директора на дирекция „Противодействие на измамите“, е изразено становище по проверката, че: „Не може да се потвърди наличието на достатъчно данни за „съмнение за измама от страна на Ж. К. и описаните по-горе 6 кандидата по програмата“. Същевременно, по отношение на изложените факти, е направен извод, че: „Действително съществуват индикатори, съдържащи се в понятието за „изкуствено създадени условия“. Изразено е становище, че е възможно да се приеме, че е налице едно стопанство, ръководено от Ж. К.. Поради липсата на компетентност е прието, че Дирекция „Противодействие на измамите“, не може да се произнесе по допустимостта, определяне размера на подпомагането или неговият отказ“.

На 28.05.2021г. на жалбоподателя К., е връчено Уведомително писмо И.. № 01-6500/2576 от 21.05.2021г. за отказ за финансиране на заявление за подпомагане по „Национална програма по пчеларство за тригодишния период 2020-2022 година“, изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд Земеделие /ДФЗ/, с което е постановен „пълнен отказ за подпомагане на Заявление за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г., предмет на настоящия съдебен контрол за законосъобразност.

Процесното УП, е издадено на основание чл. 20а, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗПЗП, чл. 34, ал.1 и ал. 2, т.5, във вр. чл.10, ал.1 и чл.9, ал.1, т.3 от Наредба № 10 от 13.12.2019г. за условията и реда за прилагане на мерките от Национална програма по пчеларство за периода 2020-2022 година. Като фактически основания, са посочени: подаването на 03.11.2020г. на заявление за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г. , по програмата, в качеството му на ФЛ, както и подаване на същата дата, в качеството на пълномощник на заявление от Л. Н. К., УИН: 22/031120/02633, на обща стойност 16804.40 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Д./. Подаването на заявления, в качеството на пълномощник на 5 юридически лица: [фирма], УИН: 22/041120/02639, на обща стойност 16804.40 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Д./; [фирма], УИН: 22/041120/02651, на обща стойност 16804.40 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Д./; [фирма], УИН: 22/041120/02637, на обща стойност 16935.80 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Г, Д./; [фирма], УИН: 22/041120/02646, на обща стойност 16804.40 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Д./; [фирма], УИН: 22/041120/02644, на обща стойност

16804.40 лв. / с посочени по заявлението мерки А; Б; В; Д./. В обстоятелствената част на УП, е посочено, че от данните, обективирани в заявленията и възпроизведени в съдържанието на акта: „е видно, че шестте заявления са еднообразни по заявени дейности и заявена финансова помощ“...в т.ч. и по мярка Д. Прието е, че с тези действия се преодолява ограничението по чл. 10, ал.1 от Наредба 10/13.12.2019г. и чл.11, ал.8 от същата, съгласно, които е допустимо еднократно подпомагане за всеки от активите. Прието е от административния орган, че е създадена предпоставка за получаване на помощ, надвишаваща многократно размера на полагащата се по програмата и съществуват индикатори, „съдържащи се в понятието „изкуствено създадени условия“ :едно и също упълномощено лице, едно и също контролиращо ЮЛ лице, едно и също лице наемодател, създаване на пчелините по едно и също време, идентичен бр. пчелни семейства, общ адрес, телефон, имейл, заявени идентични дейности за подпомагане, прехвърляне на пчелни семейства между кандидатите и пчелини. Това са условия за изкуствено създаване на условия за разделяне на производствените и технологични процеси в различни проекти, според пар.1, т.18 от Наредбата. Прието е, че съгласно чл.36, ал.2 от Наредба № 10, финансовата помощ, не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, изкуствено създаване на условия за подпомагане, включително функционална несамостоятелност, с оглед получаване на предимство, за получаване на помощта. Предвид всички посочени факти, е прието, че заявлението за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г. , не съответства на критерий за допустимост, съгласно чл. 9, ал. 1, т.3 от Наредба 10/ 13.12.2019г.

При така установените факти по делото, съдът прави следните правни изводи:

Оспореното Уведомително писмо И.. № 01-6500/2576 от 21.05.2021г. за отказ за финансиране на заявление за подпомагане по „Национална програма по пчеларство за тригодишния период 2020-2022 година“, изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд Земеделие /ДФЗ/, е издадено от компетентен орган, съгласно чл.34, вр. чл. 31, ал.1 от Наредба № 10 от 13.12.2019г. за условията и реда за прилагане на мерките от Национална програма по пчеларство за периода 2020-2022 година /Наредбата/. Същото е издадено в писмена форма, формално съдържа правни и фактически основания за постановяването му. Въз основа на това, съдът намира, че не се констатира пороци, обосноваващи отмяна на акта на тези основания. По отношение на спазването на административно-производствените правила за издаването на акта, доколкото от административната преписка се установява, че жалбоподателят е уведомен за констатираните факти и му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмено становище, което свое право е надлежно упражнил, следва да се приеме, че не са нарушени правата му на защита и общите норми на АПК за защита. Налице е, обаче, нарушение в специалните административно производствени правила и приложението на материалния закон.

В процесния случай, издадената докладна записка, въз основа на която е постановен оспореният акт, е в изпълнение на задължението на органа да прегледа документите по заявлението и предоставената му възможност да извършва проверки и да изисква съдействие от и при необходимост за изясняване на обстоятелствата по заявлението. Не е предвидено законово задължение за органа да уведомява заявителя за предприетите административни проверки, освен ако не са налагат такива на място, нито необходимост да го запознава с изготвени докладни записки в хода на административното производство. Същевременно, обаче, се констатира, че

административният орган е приел в мотивите на акта, че е налице недопустим критерий за допустимост- нарушение на чл.9 и чл.10 от Наредбата, а вместо да постанови първоначално акт по реда на чл. 31, ал.1 от Наредбата, касаещи условията на недопустимост, подробно уредени като изисквания по съответните мерки в Глава Пета на Наредбата, без да е постановил акт по чл. 31 от Наредбата, директно е постановил акт по чл. 34 от Наредбата, който е акт по същество за одобряване или отхвърляне на иначе допустимо по чл. 31 от Наредбата заявление. Това е нарушение на административно производствените правила, което съществено опорочава производството, като в един акт, на различни процесуални основания, които в съвкупността си касаят различни етапи от административното производство, но в случая, при едни и същи факти, е постановен отказ за финансиране, който в действителност е формулиран като недопустимост на заявлението, поради противоречие с критерий за допустимост. Това, само по себе си е съществено противоречие с административно производствените правила и само на това основание, актът е незаконосъобразен.

Освен това, спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона. В случая, въпреки наличието на неясноти относно пълното съответствие на установените факти и тяхната правна квалификация, в мотивите на акта, може да се направи извод, че основаният акт е издаден с аргумент на административният орган за наличието на отрицателна предпоставка за предоставяне на финансиране по заявлението по реда и на основание на чл. 34, ал.2, т.5 от Наредбата, а именно: Заявлението за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ за финансиране при: несъответствие с изискванията на чл. 9 и 10 от Наредбата. Съгласно чл. 9. , ал.1, т.3 от Наредбата: По програмата могат да кандидатстват за подпомагане и да получат плащане лица, които: не са създали изкуствено условия за получаване на предимство при получаване на помощта, в противоречие на целите на програмата и чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306 от 17 декември 2013 г. на Европейския парламент и на Съвета относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ, L 347 от 20.12.2013 г.).

Въз основа на установените в хода на административното производство факти, които не се оспорват при съдебното обжалване, административният орган отказва финансиране на заявлението, а не неговата допустимост, което в съдържанието и мотивите на акта, е неточно и неясно посочено, тъй като има изкуствено създадени условия, даващи предимство, поради това, че: заявлението на жалбоподателя, е в относително висока степен идентично със заявления на едно ФЛ и 5 дружества, на които същия е пълномощник, който подава заявленията по процедурата, за същите са налице данни и доказателства, че може да бъде установено, че са свързани лица по смисъла на закона, както и, че са извършвани сделки по разпореждане със собствеността на пчелини и наличието на договорни наемни отношения по отношение на имоти, в които се извършва стопанската дейност. Тези обстоятелства са безспорни и са установени именно от представените документи от страна на оспорващия. Съдът възприема установеното от органа, че може да възникнат съмнения за изкуствено създадени условия, тъй като независимо от особеностите на свободния пазар и икономическата независимост на заявителя, са налице достатъчно данни и доказателства, обосноваващи този извод.

Съдът обаче намира, че в случая административният орган е издал оспореният акт, в нарушение на материалния закон.

Нормата на чл. 9. , ал.1, т.3 от Наредбата, изисква наличието в кумулация на две предпоставки: 1/. 3., който кандидатства по програмата да не е създад изкуствено условия за получаване на предимство при получаване на помощта и 2/. Това предимство да не е в противоречие на целите на програмата и чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306 от 17 декември 2013 г. Няма в националното законодателство, по конкретната мярка, легално определение за създаване на предимство при кандидатстване. В процесния случай, може да се приеме, само, че е налице „съмнение“, въз основа на фактите по делото, че е налице възможност за създаване на такова предимство, но то не касае, конкретен кандидат, а би могло да представлява последващо установяване на едно стопанство, разделено в различни стопански и юридически единици, което касае, контрола по изпълнение на програмата, а не допустимостта на кандидатите. Не се установява, по безспорен начин от доказателствата по делото, че жалбоподателят умишлено е извършил разделение на едно стопанство, за да има предимство, предимството е по отношение на критериите, а не по отношение на общия размер на помощта, за едно лице по чл. 10 от Наредбата. Този факт не е изследван и не е анализиран и надлежно обоснован в мотивите на акта. Нормата, въз основава оспорения акт- чл. 34 от Наредбата, в действителност касае, това, че финансова помощ не се изплаща на ползватели на помощта, т.е. вече допустими лица, сключили договор за ползване на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на подмярката., т.е при вече сключен договор с кандидата, след проверка за наличие на съмнения за изкуствено създадени условия, и ако се установи наличието на такива, това е основание неизплащане на финансова помощ. Такива са нормите на чл. 58 и сл. от Регламент 1306/2013 на Европейския Парламент и на съвета от 17 декември 2013 година. В конкретната наредба не е налице легално определение за изкуствено създадени условия. Съдът, въз основа на практиката, обаче приема, че: "Изкуствено създадени условия" е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013. Член 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 е озаглавен „Клауза относно заобикалянето на разпоредби" и гласи: Без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство. Съдът намира, че и разпоредбата на чл. 60 от Регламент 1306/2013 г., пряко приложим, не съдържа забрана за финансиране на заявление при съмнение за изкуствено създадени условия, а следва да не се дава предимство на такъв проект, а същият да бъде разгледан при равни условия с други проекти в областта, за която се кандидатства и с оглед систематическото място на разпоредбата в дял V системи за санкции и контрол, глава I Общи правила от Регламент 1306/2013, то следва да се прояви особено внимание и контрол *преди* извършване на плащанията при съмнение за изкуствено създадени условия. С

оглед обстоятелството, че в случая и Регламента и Наредбата използват „съмнение за изкуствени създадени условия, съдът намира довода на оспорвания, че оспорената заповед почива на предположения, за които изобщо не е извършено изследване и анализ дали съответстват на другата кумулативна предпоставка: противоречие с целите на мярката, установени в чл. 2 изрично от Наредбата, който въпрос, изобщо не е поставен и анализиран в акта, а банкетно е прието наличието на тази предпоставка, са основателни и като такива, обосноваващи отмяната на акта, поради противоречие с материалния закон и целта на закона.

Съдът намира, че соченото противоречие с целите на подмярката –по чл. 2 от Наредбата, не е налице. В случая заявлението на жалбоподателя -оспорващ, за реализиране на идентични инвестиционни намерения с други ФЛ и ЮЛ, и съмнението за изкуствени условия, не само не следва да е основание за отказ, а напротив следва да бъде финансиран проекта, в случай че не са налице други основания за отказ, но да се предвиди механизъм за по-задълбочени проверки и обстоятелството, че и други дружества имат инвестиционно намерение в тази сфера следва да се възприема в насока за насърчаване на сътрудничеството между земеделските производители, а не за отказ за финансиране, което е етап от последващ контрол, а не основание за отказ, поради недопустимост, какъвто, при смесване на етапите на административното производство, е незаконосъобразно осъществен.

Предвид горепосоченото оспореният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, тъй като е постановен, при нарушение на административно производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и целта на закона и преписката да бъде върната на Изпълнителния директор на ДФЗ за произнасяне по заявлението за подпомагане с Заявление за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г. ,поради това, че съгласно чл. 173, ал. 2 вр. ал. 1, предл. второ от АПК естеството на спора не позволява съдът да се произнесе и следва административният орган да се произнесе с нарочен акт.

При този изход от правния спор и направено искане, жалбоподателят има право на сторените в производството съдебно деловодни разноски, които съгласно доказателствата по делото възлизат на 50.00 лв. заплатена държавна такса, която следва да се възложи в тежест на ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. К. К. с ЕГН: [ЕГН], Уведомително писмо И.. № 01-6500/2576 от 21.05.2021г. за отказ за финансиране на заявление за подпомагане по „Национална програма по пчеларство за тригодишния период 2020.2022 година“, изд. от Изпълнителния Директор на Държавен Фонд Земеделие /ДФЗ/, и ВРЪЩА на административния орган административната преписка за ново произнасяне по Заявление за подпомагане УИН 22/031120/02631 от 03.11.2020г.

ОСЪЖДА Държавен фонд Земеделие, да заплати на Ж. К. К., ЕГН: [ЕГН], с

адрес: [населено място], [улица], Вх. Б, ет.5, сумата от 50.00 /петдесет/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: